

זבחים דף פח

הלכות פסולי המקדשין

פרק שלישי

התקדשות עיי המזבח והכלים

יט אין כלי הלח מקדשות את היבש, ולא כלי היבש מקדשות את הלח. במה דברים אמורים? במדות הלח והיבש שהיו במקדש, כמו שבאנו בהלכות כלי המקדש (טו, טז-יז). אבל המזבחות מקדשות הלח והיבש. וכלי שרת מקדשין דם הפסול לקרב.

כ כל כלי השרת אין מקדשין אלא במקדש, ואין מקדשין אלא מדעת, ואין מקדשין אלא מתוכן, ואין מקדשין אלא שלמים. נקבו: אם עושין הן מעין מלאכתן שהיו עושין והן שלמים - מקדשין; ואם לאו - אין מקדשין. ואין מקדשין אלא מלאין. אבל המדות אין מקדשין חסרין אלא אם דעתו למלאותן; ואם אין דעתו למלאותן - מקדשין להפסול, אבל לא לקרב.

הלכות כלי המקדש והעובדים בו

פרק ראשון

שמן המשחה; כלי השרת

יד כלי הקדש שנקבו או שנסדקו - אין סותמין אותן, אלא מתיכין אותן ועושין אותן חדשים. **טו** ספין שנסמט מן הנצב, או שנספגם - אין מחזירין אותו ולא משחזרין אותו, אלא גוזזין אותן בצד ההיכל, בין הקדש והאולם לדרום, ועושין אחרים, שאין עניית במקום עשירות.

טז כל המדות האלו - קדש, ומכלי השרת, אלא שמדות הלח נמשחו מבפנים ומבחוץ, וכלי היבש לא נמשחו אלא מבפנים. לפיכך, ברוצי מדות הלח - קדש; וברוצי מדות היבש - חל.

פרק שמיני

בגדי כהונה

ה כל בגד בבגדי כהנה שנעשה צואי - אין מלבנין אותו ואין מכבסין אותו, אלא מניחין אותו לפתילות ולובש חדשים. ובגדי כהן גדול שבלו - גוזזין אותם. ובגדי לכן שעובד בהן ביום הצום - אינו עובד בהן פעם שניה לעולם, אלא נגזזין במקום שיפשוט אותם שם, שנאמר: "והניחם שם" (ויקרא טו, טז), והן אסורין בהנחה.

פרק תשיעי

בגדי כהן גדול

א המעיל - כלו תכלת, וחוטיו כפולין שנים עשר, ופיו ארוג בתחלת אריגתו, ואין לו בית יד, אלא נחלק לשתי כנפים מן סוף הגרון עד למטה כרסו. ואינו מחבר אלא כנגד כל הגרון בלבד. והקורע פי המעיל - לוקה, שנאמר: "לא יקרע" (שמות כח, לב; לט, טז). והוא הדין לכל בגדי כהנה, שהקורע אותם דרך השחתה לוקה.

ד ומביא תכלת וארגמן ותולעת שני, כל מין משלשתן שזור שמונה, לפי שנאמר בשוליו "משזר" (שם לט, כד), נמצאו חוטי השולים ארבעה ועשרים. ועושה אותן כמין רמונים שלא פתחו פיהם, ותולה אותן במעיל. ומביא שבעים ושנים זוגין ובהם שבעים ושנים ענבולים - הכל זהב, ותולה בו שלשים וששה בשולי כנף זה ושלישים וששה בשולי כנף זה. והזוג עם הענבול התלוי בו, שניהם כאחד נקרא 'פעמון', עד שיהיו שוליו משני צדדיו, 'פעמון' ו'רמן פעמון' (שם לט, כז).

הלכות אסורי מזבח

פרק חמישי

לא ראויים להקטרה; הקאה בעבירה; מליחה

ט אין מביאין מנחות ונסכים לא מן הטבל, ולא מן החדש קדם לעמר, ולא מן המדמע, ואין צריך לומר מערלה וכלאי הפקם, מפני שהיא מצנה הבאה בעבירה, שהקדוש ברוך הוא שונאה. ואם הביא - לא נתקדשו להיותן ראויין לקרבן, אבל נתקדשו להפסול, ויהיו קדשים שנספלו.

